

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבת חזון - פרשת דברים

ז' מנחם אב תשע"א

גליון תקכ"ח

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:47	8:14	7:13	
8:49	8:12	6:57	ירושלים
9:18	9:06	7:49	בארא פארק

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקהילתנו שליט"א

כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה (תענית ל), לכאורה היה צ"ל יזכה לראות בשמחתה לשון עתיד שיזכה לראות בבנין ציון וירושלים, ומהו זוכה לשון הווה הר"י אין לנו ביהמ"ק שנשמח עמה, ואולי י"ל בעזה"ת עפ"י מ"ש ביעבודת ישראל (פ) מסעי וז"ל, ועיקר הענין להתחזק ולאמץ את לבבו בעתים הללו לבלתי יפול ברשת ההתרשלות מעבודת ה' היללה, ואפי' בת"ב שהוא חושך למראה עין, הגם שיש לבכות במו נפש על כל אשר מצאתנו ביום ההוא, מ"מ יש לשמח לב המלך בשמחה העתידה שבו יוולד מנחם ויגאלנו וישמח ד' במעשיו והיתה לו המלוכה כימי קדם, עכ"ל. [וע"ע מ"ש בעבודת ישראל על אבות פ"א מ"א בשם התיקונים בימים אלו עיי"ש], ובה יבואר הלשון זוכה ורואה בשמחתה, שאפשר לזכות שעוד בהיותנו בגלות המר הזה ומקוננים על חורבן ביהמ"ק, מ"מ השמחה יאפוה אותנו על הגאולה העתידה והמקווה במהרה בימינו, וכעת ראיתי בחי' ה"ת"ס (כ"ב ס:) שכתב וז"ל, ואמנם הגאון מהר"ם אימזונינו זצ"ל כ' ישישו אתה מושו [כל מתאבלים עליה] (ישעי) (ס) בלשון דבשעת האיבול הוא שעת השמחה, דאילמלא דעתידה להבנות וזכרון ירושלי' עולה לטובה למעלה לא הי' אבל מתעורר בנפשותינו, והי' נשכח כמת מלב, וא"כ בישוע האיבול שישו אתה, והיינו כל המתאבל על ירושלי' זוכה ורואה עתה בשמחתה באיבול הזה. וכיוצא בזה שמעתי בשם הגאון החסיד מוציאת השקל זצ"ל זכור תזכור ותשוח עלי נפשי זאת אשיב אל לבי על כן אוהיל. פי' ע"י שאתה ה' זכור תזכור את ירושלי' לטובה ע"י תשוח עלי נפשי בהתעורר אבל וזאת אשיב אל לבי ע"כ אוהיל כי בנה יבנה בב"א ודפח"ח שפתיים יושק, עכ"ל. וברוך שכינותי.

וכן יש לנו לשמח שמחה עצומה ונשגבה על שכלה חמתו בעצים ובאבנים וישראל נמחל להם עוונותיהם והיו לפליטה גדולה לחיים נצחיים לעד. ובבני יששכר (פאמרי חודש תמוז אב מגמר ב' בין המצרים טו) כתב הא דאדמו"ר רז"ל כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פ"א ה"א) יש לפרש דהנה אמרו רז"ל ביום שחרב בית המקדש נטלו ישראל איפוסין על עוונותיהם (ויק"ר פ"א ז), היינו שנמחל להם עוונותיהם והש"י שפך חמתו על עצים ואבנים כדי שיתקיימו ישראל, ויש לפרש כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו הוה כאילו נחרב בימיו, ומהראוי שימחול לו הקדוש ברוך הוא עוונותיו, עכ"ל. ובכן יש מקום לשמחה גדולה על מחילת העוונות בימים אלו, ובפרט שבמים האלו אפשר להתקרב לבורא כל עולמים יותר מכל השנה כמ"ש המגיד הגדול ממעריטש זיע"א (מובא בעבודת ישראל הג"ל) הרמז בפסוק 'כל רודפיה השיגוה בין המצרים, דהיינו כל מי שרודף להמליך את הבורא יוכל להשיג יותר דוק בימים אלו בין המצרים, למשל כי בהשגך יושב בביתו או אימתו מוטלת אשר לא כל איש ואיש יכול לבא פנימה, משא"כ אם השר עובר בשווקים וברחובות חוץ לפלטרין המשך בעמ"ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת דברים תש"ע
בארא פארק - ארה"ב

הנה עתה בימים אלו של ג' השבועות ותשעת הימים שהיו לישראל קדושים ימי צער וחורבן ובהם עלו ובאו צרות רבות ורעות על ראשי עם הקודש, ואמנם דווקא משום שהיו הם ימים קשים כ"כ לכן דווקא בהם מוציא כביכול השי"ת א"ע לכל ישראל ולכל יהודי באשר הוא כי עמו אנכי בצרה ובכל צרתם לו צר וכשישראל בצער שכינה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי, לכן אז דייקא 'מלאך פניו הושיעם' אף זרועי תאמננו וקוב"ה ושכינתיה כביכול מטה ומנמיכה עצמה כביכול לבני ישראל יותר משאר זמנים ודווקא משום שהם ימים קשים ח"ו שהיו בהם לישראל צרות גדולות כאלו שאפי' אוון לא מסוגלת לשמעם וכ"כ הרבה עברו בהם ישראל קדושים לכן השי"ת מתמלא רחמים ורחמנות עליהם ואז כביכול השכינה משתפת עמם בצערם ברחמנות גדולה להסתכל בצערם לחפש לנחמם והשי"ת כביכול מוריד א"ע להמון העם עד שעדי"ז יכול כאו"א לפעול כט"ס ברו"ג...

וכידוע שמרן זקנה"ק מוהרמ"מ מלעלוב זיע"א היה דבוק כל ימיו בעיה"ק ירושלים תובכ"א ואף אמר על עצמו איך בין א ירושליימער יוד' (אני יהודי ירושלמי) ולכן הגם שהיו סיבות שביגנים הוצרך לעבור לת"א עכ"ל לא עשה זה עד שהתייעץ עם הה"ק רבי שלומקיה זוילעוהר ז"ע שפקד עליו לעשות לן לטובת משפחתו וקהל החסידים שציפו לו שם, אבל תמיד היה דבוק במחשבתו בעיה"ק ירושת"ו ולא הסיח דעתו ממנה גם בהיותו חוצה לה, וכמו שהיה דבוק ברבוב"ה ובאבוב"ה גם היה דבוק בירושלים עיה"ק, ועכ"ז כשבא ג' השבועות ואכן לא עצר א"ע להישאר חוצה לה ולא הספיק לו דביקות המחשבה אלא היה תמיד בא לשהות בקרבה באלו הימים, כי כל ימיו היה מבקש מהשי"ת ישועת ישראל ובנין ביהמ"ק ועכשיו בא להיות קרוב להיכלו לראות חרבנה מקרוב ולהשתתף עמה מקרוב מקום וקרבת הלב, לראות החורבן בעיניו ולהזיל מהם דמעותיו כמי שמתו מוטל לפניו להחיותו בתפילותיו ותחנוניו להחיש פדות וגאולה לעיר ה' ועם ה'.

ובכלל יום 'תשעה באב' ה' אצלו גיפערלעך ולהבדיל בין החיים לחיים זכורני ימים מקדם איך היה אז נראה אצלו שאמנם היו לו עניינים שמחמתם אמר הקינות מאוחה אחר שכבר סיימם הציבור כי הם אומרים בזמן הרגיל אבל הוא זיע"א היו לו עניינים הק' שלו ולכן אמר הקינות אחר"ו בנפרד בפ"ע ועכ"ז היה נורא המחזה וזכרנו אפי' שנה אחת שהיה מרן זיע"א מקורר ולא היה כ"כ בקו הבריאות עכ"ז כשאמר הקינות היה זה בבכיות נוראות, זכותו יגן עלינו, וכן תמיד היה אומרם בכאלו בכיות שממש לא ראיתי מעודי אדם שייבכה כ"כ אפי' ביומנים אחרים ואף לא באלו הקינות, והיה בוכה כ"כ באמירתו הקינות' עד שבאמצע היה נעצר כי מרוב בכיו לא היה יכול להמשיך...

אמנם במוצאי ת"ב כבר היה ענין שונה והיה הולך לקדש הלכנה ב'כותל המערבי' וכמו שנהגים היום רבים וטובים, אבל בשעתו היה זה ענין דבר חידוש עד שאפשר לומר שהוא זיע"א הוא זה שחידש הענין והנהיגו בישראל עד שכהיום הזה מלא הכותל המערבי במוצאי ת"ב מפה לפה ומכל הצרות החסידיות מי שרק יכול בא לשם, ואז כבר היה אצלו ענין ואמירה אחרת וחילק לעקעץ מיט ברונפערן שם בכותל המערבי כדי להיות מן המשך בעמ"ב

שיחת קודש המשך מעמ' א'

שמחים בהשי"ת ומצותיו בשמחה רבה ועצומה בשמחה וטוב לבב מרוב כל ועם כל הצרות והגלות היינו שמחים לכן 'הגדיל ה' לעשות עמנו' ולכן גדול כ"כ שכרינו מאת ה' ושכר כל ישראל עד אין סוף ב"ה.

ולכן עזה"ד יכולים להוסיף בצחות דיש כל מיני מצבים, פעמים 'היינו כחולמים' פעמים 'היינו שמחים' כך הוא הדרך לעולם או בשמחה ולשונוני רינה' כי מספיק השלושת השבועות וניין טענ ו'אי' יותר, וגם בפנימיות צריכים להיות בשמחה ורק כלפי חוץ אין מראים או אותה, כי דווקא משום שהם ימי צער והשי"ת כביכול מצטער עמנו בחי' 'עמו אנכי בצרה', לכן יש לנו לשמוח ולשמח כביכול את השי"ת כי כשיהודי בשמחה השכינה הק' בשמחה, ולכן דווקא עתה יש לנו יותר לשמוח, ואכן יעזור השי"ת וירחם שיהיה זה שמחה שלימה הן בחיצוני הן בפנימי ויהפכו ימים אלו לבית יהודה וישראל לימים טובים וימי שמחה ומועד ורגו ו'וט' ויבוא משיח צדקינו לגאלינו ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים מתוך שמחה בב'.

וכידוע ממרן אדמו"ר מוהרמ"מ זיע"א שלא היה אוחז מהדרך לומר זמנים מתי יבוא משיח ה' אלא היה מחכה לו כפשוטו בכל רגע שעכשיו הוא הזמן שצריך לבוא, ומסופר שהיה אחד שכל פעם אמר למרן מוהרמ"מ על כל מיני זמנים שעכשיו ראוי שיבוא בהם משיח צדקינו, והגם שמרן זיע"א לא אחז מדרך זו עכ"ל סבל אותו כדי לא לפגוע ולצער יהודי ח"ו, אבל פ"א אירע שהוא הטריד יותר מדאי אז נענה מרן זיע"א לעומתו נו א"כ תקנה כובע חדש לקראת משיח צדקינו. אבל באופן כללי לא אחז מרן מוהרמ"מ מזה לומר זמנים לגאולה אלא היה תמיד בוכה ומבכה על גלות השכינה ומצפה בכל רגע שמעכשיו יבוא משיח צדקינו.

גם ידוע שכל ימיו היה בעל יסורים גדול ושהרבש"ע ירחם ויעזור ששום בר ישראל לא יסבול מהם, ובפרט בשנותיו האחרונות שכבר נפל למשכב והיה משותק בחצי גופו הקדוש היו יסוריו במדה כזו שלא לפי השגת בני אדם עד שאירע ששאלהו, אולי הדר' שלו, איך הוא יכול לסבול כאלו יסורים ועכ"ל להישאר במנוחת הנפש ולא לצאת מגדרי הדעת ח"ו מרוב יסורים, וענה שזה מרוב שהוא בטוח שכל רגע יכול לבוא משיח וכשהוא יבוא ממילא כבר יתבטלו כל היסורים א"כ נמצא שהם יסורים של רגע אחד ואפשר עוד רגע לסבול כי זה סבל רק של רגע אחד ועיד"ו מחוק רבינו את עצמו ומחוק מצמד,

וכן עזה"ד אירע פעם שלא חש רבינו מוהרמ"מ בטוב והיה קשה לו הצום של ת"ב ולאחמ"כ נפגש עם הפריערדיגע אמשינבער רבי זיע"ו, ושאל הה"ק מאמשינוב את מרן מוהרמ"מ איך עבר עליו הצום ונענה מרן לעומתו שהי' לו צום קל במיוחד היות שחשב כל היום שעוד רגע משיח בא וא"כ אין הצום אלא רגע א' וכך עבר אותו בניקל, וכל זה מרוב אמונה חושית שהי"ל דעכשיו יבוא משיח, שאם לא היה אמונה חושית ממש לא היה יכול לעבור עמה כאלו יסורים רח"ל.

לכן יעזור השי"ת דעכשיו יהא זה בחוש ובפועל שיבוא משיח צדקינו בישועת ה' כהרף עין ויהפך חודש זה מינון לשמחה ומאבל ליום טוב, השי"ת ירחם עלינו וישמח לכל השבורי לב ויוציא כל אסירי בני' לחירות עולם ויקבץ נדחינו כולם לאר"י ובנין ביהמ"ק 'הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל', וישמור את כל בני' בשמירה גדולה ומעולה ועליונה להשמר מכל'ם שצריכים לישועת ה' ויתן אלע רפואות שלישיות וישועות שלישיות בריהגוה"נ ברו"ג לכל כלי ישראל ובנין בית מקדשינו ותפארתנו אויף אויסע אויפן אויף אייביג.

שמחה עליהם כדי שלא נחשב ח"ו כמורד במלכות המזלזל ח"ו במתנת המלך הגדול ית"ש שאין עוד מלבדו והוא מלך גדול על כל אלוקים ונתן לנו טבעתו טבעת המלך עם האפשרות כביכול להמליכו בכל העולמות ע"י קבלת עומ"ש ועול תומ"צ וקיומם שלנו ולהמליכו כביכול בכתרו כתר מלוכה ע"י כתר מצוות שחננו מה שלא נתן לשום מלאך ושרף ושהם המלאכים ושרפים לא יכולים לעשות כלל א"כ כמה עלינו להיות בשמחה תמיד, ולפיכך ס"ל שלא כהחת"ס כי בשמחה צריכים להיות תמיד, ומ"מ עכ"פ יש שיטות לכאן ולכאן אבל עצם השמחה כ"ע מודים ומשבחים.

והנה הגם שאנו באלו הימים עכ"ל ישועתנו כבר מוכתרת לנו מהשי"ת וגם כבר אמר דוה"מ ע"ה בתהילים שיה"מ בשב"ו את שיבת ציון היינו כחולמים או ימלא שחוק פינו ולשונוני רינה או יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים, ובצחות יל"פ שרצ"ל אפי' אם באנו למצב של היינו כחולמים ג"כ תיכף או ימלא שחוק פינו כי צריכים לחזק א"ע בשמחה תמיד כי מספיק ת"ב וענינו וא"צ להוסיף עליו עוד, ולכן צריכים תמיד משמח זיון שמובטחים או בשב"ו את שיבת ציון ומכוח זה כבר עכשיו היינו שמחים ולשונוני רינה.

ואי' ממרן הה"ק הרבי רבינו אלעזר מגדל מלעלוב זיע"א לפרש אלו הפסוקים מקראי קודש כמין חומר שאו יאמרו' הוא בזמן הגאולה הקרובה בב"א שאז יהיו היהודים בתכלית השמחה ומלאים שמחה בביאת משיח בן דוד ובנין ביהמ"ק ושעשועי ותענוגי עוה"ב שכולו טוב ולהיות מוכתר בכתרים הגדולים שרק שייך מיט די גרעסטע מוראדיגע שמחה, ולכן 'או יאמרו בגוים' הם אוה"ע מזה זה שכן 'הגדיל ה' לעשות עם אלה' להגדיל ולשמח כ"כ את אלו היהודים שעד עכשיו היו בשפל המצב די צוקלאפטע חברה נעשו פתאום כ"כ גדולים עד שא"א אפי' להסתכל מגודל ההארה שלהם ומה קרה לפתע שהגדילים ונישאים השי"ת כ"כ ואז יאמרו בגוים למה הגדיל ה' לעשות כ"כ עם אלה, ואז יהיה התשובה מעמנו בני' הטעם שהגדיל ה' לעשות עמנו' משום שהיינו שמחים' תמיד ואפי' בשעת הגלות שהיינו עם שפל ונדכא גם אז 'היינו

יוסף ליברמאן

ראש ישיבת "כולל שומרי החומות"
ורב דקהל סאדיגורא ירושלים ת"ז

מח"ס שו"ת "משנת יוסף"
בס"ד, י' תמוז תשע"א לפ"ק.

מערכת נכבדה! פרסמו נא זאת במכתבים למערכת במקום בולט בהקדם
ליזכרו גדול של הרבים.

בכבוד רב
יוסף ליברמאן

ונשמרתם מאוד לנפשותיכם!

חוב גמור מן התורה לשימור עצמו, וכש"כ בניו ותלמידיו, מכל צל וספק לשימור של סכנת נפשות.

בשנים שעברו מקרוב, מתשס"ז ואילן, הרתמים ימי החופש בדם נפשות נקיות של בחורי חמד שנסאפו רח"ל בתאונות מהרירות שנבעו מטיולים ונסיעות, והפרתקאות שונות.

מכיון שספסלי בתי המדרש מתרוקנים, מדת הדין מתוחה, ואסונות מוקדות את המכניסים עצמם למקומות סכנה.

עלינו לציין לשבח אברכי בחורי וילדי חמד שנפגשם חשקה בתורה, וגם "בבין הזמנים" הבל פיהם בתורה מקייים את העולם במסגרת מוסדותיהם וישיבות בין הזמנים, אשר אך ורק זו היא שמירתם ושמירת כלל ישראל.

אשרי מוסדות התורה שאינם מפקירים את תלמידיהם לסכנת גשמיות ורוחניות, אלא מצמצמים ומקצרים ימי החופש, ונותנים סדרי לימוד מועילים. אבל גם הצעירים אוהבי החופש והטיולים, יקיימו נא ציווי התורה ונשמרתם מאוד לנפשותיכם' ולא יתקרבו לשום מקום סכנה, אלא ידבקו בתורה'ק' שימגינה ומצלי.

הרב יוסף ליברמאן
ירושלים ת"ז

דברי תורה
המשך מעמ' א'

והנה בשנה הבאה אמרו לו בניו ובני משפחתו שפון הראוי היה שיעשה סעודת הודיה על הצלתו, שהלא היה על ערש דוי ללא תקוה ובי"ה העלה ארוכה למחלתו וניצל ממוות לחיים, ויאה ונאה להזמין את כל בני המשפחה לשוב אתם משיש בשמחתו הגדולה, והוא נענה להצעתם הכיני סעודה גדולה כדי המלך וערכו שולחן עם מעדי העולם מונחים עליה מאכלים ממאכלים שונים, הכל לכבוד הים הגדול שאירע להעשיר בהצלתו, והעשיר בבואו לסעודה הנפלאה הזו וכסוב לבו בשמחתו הלך ליטול דיו לסעודה המכונה כראוי, והנה אך נטל דיו לסעודה והסב בראש השולחן ובטרם יקח דבר מה לפיו, התייפח בפרץ וילל בכני נורא בלי גבול, ואי אפשר היה להרגיש מכניז ותחיל דמעות זוט מעיניו וקולו קול גבוה והבין הולך וגובר, ולא היה באפשרותו להציג שום הגה מפיו להסביר מה זה ועל מה זה, עד שבסוף הצליחו להוציא ממנו הסבר על לילתו, וכה אמר אמנם שמחתי כה גדולה על שמחתי להינצל ממחלתי ולהתקיים בין החיים והיני שש ושמה על כך במאד מאד, אך בהעלותי על ארזוני את כל הרכוש שהיה לי, וכמה עצום היה הוני וקניני, ומעטתי היה בין מוצקו ארץ ועשירי תבל, ועכשיו נהפך עלי הגלגל, ומקומי בין העניים והאביונים המרודים, ומהגבר הגדול שהיית הבעל צדקה הגדול ופתחי פתוח לכל דורש ומבקש, נהיית עני המקבץ צדקות וחזור על הפתחים לבקש נדבות, כל זה ובראיני לפרץ רבכי הגדול ואיני יכול לתת שום דבר מאכל בפי רבכי מעדיים ומיני מטעמים אינם דינם מסוגל לנוע בדם מרוב צער ויען,

ככל החזון הזה נאמר לענין האבילות בת"ב שאמנם חורבן בית המקדש היה טובה גדולה המשך מעמ' ג'

בגו צדיקיא

הרה"ק רבי יעקב יצחק הלוי הורוביץ זי"ע - 'החווה הק' מלובלין' יומא דהילולא תשעה באב (תקע"ה) [חלק ד']

ההם - על רופאים ורפואות, ולא נשאר לו מאומה במה להתפרנס. נסע לוורשה אולי יזמן לו ה' איזו פרנסה והתאכסן כדרכו בימי עושרו במלון מפואר. שהה שם איזה שבועות, אבל וסתה במלון ובכיסו אין פרוטה. נצטער מאוד ר' בונם שלא יהיה חס ושלום חילול השם על תלמידו חכם כמותו שלא ישלם, ובכה במר נפשו. בתוך כך נכנס אליו משרת המלון לשאלו מה יסעד היום, בשך אוז או מין אחר, ומשאלה זו בכה עוד יותר. כשפסק לבכות בא אליו שליח מהגבירה המפורסמת ממריל בהצעה שיהיה קופאי בעסקי' שלה, והיא הפלסה לו משכורת שש רובלים לשבוע. אמר ר' בונם: "משמע שכבר עוד לי ה' יתברך ופתח לי בחזרה שערי הצלחה ומכיוון שכן, הרי אני שוב ר' בונם בכתחילה, ובכן אינני רוצה להיות פקיד שבועי ואני רוצה להיות שותף בעסקי' כששמעה הגבירה תשובת ר' בונם, חרה אפה על הענות ולא שלחה אליו שום דבר. אבל ר' בונם בגודל אומנותו, ישב בהקטקט ובשלווה על התורה והעבודה, ובטח בה' יתברך שבודאי כבר עוד לו. אחרי כמה ימים שלחה הגבירה להודיע לו כי היא מרוצה שיהיה שותף, ואף נתנה לו סכום כסף חשוב לשלם את כל חובותיו, ובאותה שנה הרוויח בעסק סכום גדול. נסע ר' בונם בחזרה ל"חווה" מלובלין ומיד בפתחו את הפתח אמר לו ה"חווה: "אמנם אמת הדבר שכן נגזר עליך כאשר אמרתי, אבל על בכיות והמעוות לא דברנו".

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

סיפר ב"ק אדמו"ר מבעלזא שליט"א בשם דודו הה"ק מה"רא זי"ע: אצל החווה מלובלין היו שני מיני חסידים, 'שארפע חסידים' שחבשו שטריימל ועמדו בשורה הראשונה. וחסידים פשוטים שחבשו ספודיקעס לראשם. פ"א בליל שבת בעת עריכת השולחן של הרבי מלובלין, נכנס חסיד אחד שהיו לבוש ספאדיק, והתיישב מאחורי התנור. לאחר אכילת מרק טלה לו החווה הק' את צלחת המרק שלו, וכאשר גמר לאכול החזיר המשבי"ק את הצלחת ונענה החווה הק' ואמר: זה ה' משיח שבא לכאן רק בכדי לאכול מהמרק שלי. כאשר אמר החווה הק' דברים אלו, מיד יצאו לחפש אחרי האיש ולא מצאוהו, לאחר פטירת הרה"ק מלובלין זי"ע קנה הה"ק רבי שלום זי"ע מבעלזא את השיסעל בדמים מרובים, והיו קוראים לצלחת זו 'משיח' שיסעלי".

מספרים כי פעם אחת נודע לה"ק ר' יוסף מאוסטילא כי החווה הק' מלובלין עומד לעבור דרך עירו ולהינפש שם. רצה הה"ק ר' יוסף כי החווה יתאכסן אצלו. הוא ידע שכשהחווה עולה לשכב על מיטה של אחרים, לפעמים הוא צועק ואומר "אני מרגיש דקירות", על כן קרא אליו נגר אחד ירא שמים וציווהו לעשות מיטה חדשה בשביל הרבי, וציווהו שיסבול קודם עשייתה ויעשה אותה במחשבה שחורה. הנגר הזה, מתחילה לא נעם לו כל העסק הזה, ולא הרדיב עוז בנפשו לטוב לפקודת ר' יוסף. הוא עשה את המיטה בשפלות ובהכנעה ובשבון לב גדול, בידעו מיהו הקדוש שיסכב עליה.

לאחר ימים בא החווה מלובלין, ור' יוסף יצא לקראתו ובקשו שיתאכסן אצלו. החווה נענה, ור' יוסף הוביל אותו לחדר שבו הוצבה המיטה שהוכנה במיוחד עבורו. ברגע ששכב החווה על המיטה החל לצעוק: "אוי דקירות, אוי דקירות", רצה ר' יוסף להציע לחווה שישתן על מיטתו שלה, אבל ירא לעשות כן, שמא גם שם יהוש החווה בדרקרות. לבסוף הציע לו לעבור לישון במיטתו שלו. החווה נענה ושמ נרדם מיד. כשקם מן השינה אמר החווה: החייתני בכל האיברים שלי. תמה ר' יוסף ושאל את החווה: "חידוש לי על רבנו, שאמר על המיטה החדשה שדוקרת לו; הלא איש ירא שמים עשאה לכתחילה בשביל רבנו?" השיב לו הרבי "חס וחלילה! המיטה כשרה היא, אלא שדוף ממנה ריח של מרה שחורה, שחמת ששנעתה של המצרים, בתשעת הימים, והנגר היה ירא שמים והיה מתעצב על חורבן בית המקדש בשעת עשייתה".

מסופר כי אחר מותו של רבינו החווה מלובלין, עם תום שבעת ימי האבל. הפילו היורשים גורל בנייהם, על מעט הדברים שנסארו לו. בחלקו של בנו הה"ק רבי יוסף מטולשטין נפלוג בגדי השבת, האבנט ומורה השעות של החווה מלובלין. הוא נתן אותם תחת בית שחיו והתחיל ללכת חורה לענייה שלו. בדרך התל יורד גשם וזלעפות ולא הייתה לו ברירה, נכנס לפונדק דרכים ומשהגשם לא פסק, אכל שם ארוחת ערב ולן במקום. למחרת לאחר התפילה וארוחת הבוקר קם

דברי תורה - המשך מעמ' ב'

ועצומה לכלל ישראל על שכיחה חמתו בעצים ובאבנים, ונמחל להם עוונותיהם והגלות מכפר עליהם, ובכן עם ישראל חי ורושלים על תילה בנויה יפה נוף משושל עצומה עד מאד, על שנשארו בין החיים חיים נצחים בניס למקום ב"ה, וזכינו שבאפשרותנו להמשיך בקיומנו לעבוד את בוראינו בתורה ועבודה ובקיום המצוות, ואין ד' בפנינו להחיות ולחלל להקב"ה על הצלה הזאת שהגענו, אך מנגד בהעלותנו על זכרוננו את מצבנו כגון בביהמ"ק היה קיים ירושלים על תילה בנויה יפה נוף משושל הארץ, ומה יפו פעמך בנעלים העליה לרגל ועבודת הקרבנות ושירת הלויים, כל זה היה תחלתנו בעבר, היינו במעלה רמה ונשבעה אשר אין לתאר ואין לשער גדול ורוממותנו שהיה לנו, ופאת חסרנו כל אלה ונחזר ביהמ"ק ירד ירדנו פלאים ולקינו בכפליים, ואנו נעים ונדים בין הגויים ואין לנו מנוחה מכל התלאות והיגנות העורבים עלינו, שה פרוה בין שבעים ואבנים המבקשים לכלותנו בכל דור ודור ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים המצילנו מידם, ואיך יערב לנו מאכל ומשתה, וזו ענין האבילות בת"ב החסרון והערד הטוב הנפלא שהיה לנו בבנין ביהמ"ק זה מנוע מאתנו ביום זה כאכל ומשתה וכל ענינים של שמחה, על אף שבתוך פנימיותנו אנו שמחים ועלויים שאנו בניס לאבינו שבשמים ולא עובטנו הרמזיו וחסדיו ואנו חיים וקיימים לפניו ית"ש לעד ולנצח נצחים.

ובחובות הלכבות (שער הפרישות ט"ח) כתב ז"ל, הפרוש צדלותו בפניו ואכלו בלבנו, הנה צדלותו בפניו אין הוכונתו שפדלתה תהיה רק בחיצונית בלבד, ולא תהיה צדלה אמיתית, אלא הוכונתו שבאמת יש לו לאדם הישראלי במה לשמוח ובל מצב ומקום זמן שהוא לא ימנע עצמו מלשמוח על שזכה להיות נמנה מעם אשר בחר לו ק-ה ישראל לסגולתו ולא ימיר אותו ולא יחליף לנצח נצחים ובן קב ובן קרויים בניס, ועל זה יצהל פניו תמיד צדלה אמיתית על טוב תורלו ונדלתו, אך אכלו לבנו שידאג תמיד על חסרוננו שבאמת יש לו לעדר השלימות הרפה בקיום המצוות ולמימד התורה, ונוכסן על הצדלה שבפניו יגלו וישמח בפנימיות עומק נפשו על כי נפשו קשורה בחיי החיים לעולמים, וזוהי העבודה התמימה והישרה.

יום ש'ק' אב - רבי יהושע ב"ר אברם יוסף גרינוואלד מרוטוב ב' חסדי יהושע (תשי"ט) רבי נתנם ב' ורבי זעירא ז"ל ב' אב (תש"ד) רבי מרדכי חסיד מלובלין (תשי"ט) רבי צבי הירש ב"ר נחן הבקן אב"ד קאמארנא (תש"ט) רבי נתן מפרנקפורט דמיין ב"ר שלמה - בנין שלמה (תש"ט) רבי משה גרינוואלד ב"ר עמרם מחוסטב - עירובת העינים (תש"ט) רבי שמואל ב"ר ראפפורט אב"ד זבנא, הוריאנט ולובלין ב"ר נתן ליפשיץ אב"ד קרעמניץ ועוד (תש"ט) רבי יצחק דוב ב"ר ליבוש מולאשטוב (תש"ט) רבי פאנץ אראניאויטש מסאקאליבאק הי"ד ב"ר גדלי' אהרן (תש"ט) רבי יעקב טויב מיאבולנא ב"ר משה יוסף מנוע קאמיר ותל' המגיד מטריסק (תש"ט) רבי שמואל בונם ב"ר שמואל עזראנבלי אב"ד מטריסק (תש"ט) רבי אלעזר רונפלד מאושפעצן הי"ד ב"ר יהושע מקאמינקא, חתן הרה"ק מנאע (תש"ט) רבי חיים יוסף ב"ר ציון הלוי דינקלס ב' יוסף אמונת איתן דעת (תש"ט)

יום ה' אב - רבי יוסף ב"ר ברובסקי מסולונא ב"ר משה אברהם ב' תניבות שלום (תשי"ט) רבי שמואל יוסף ז"ל ב"ר ישראל בירוזא הסבא מקלם (תשי"ט) רבי מרדכי גינצבורג אב"ד בריסק רבו של אבן העזר (תשי"ט) רבי אלעזר אב"ד יאמטיוב (תשי"ט) רבי שמואל שפירא רבין חב"ד מוועטש ב"ר יעקב מבראד (תשי"ט) רבי חנך הענך דוב מקויעניב ב"ר משולם זלמן יוסף מטרוטוב (תשי"ט) רבי מיכאל גליקליך מנאטאט ב"ר יעקב תל' ר"ש מנקלשטוב

יום ו' אב - רבי יוסף ב"ר ברובסקי מסולונא ב"ר משה אברהם ב' תניבות שלום (תשי"ט) רבי שמואל יוסף ז"ל ב"ר ישראל בירוזא הסבא מקלם (תשי"ט) רבי מרדכי גינצבורג אב"ד בריסק רבו של אבן העזר (תשי"ט) רבי אלעזר אב"ד יאמטיוב (תשי"ט) רבי שמואל שפירא רבין חב"ד מוועטש ב"ר יעקב מבראד (תשי"ט) רבי חנך הענך דוב מקויעניב ב"ר משולם זלמן יוסף מטרוטוב (תשי"ט) רבי מיכאל גליקליך מנאטאט ב"ר יעקב תל' ר"ש מנקלשטוב

הילולא דצדיקיא

יום ג' תשעה באב - רבי יהושע ב"ר אברם יוסף גרינוואלד מרוטוב ב' חסדי יהושע (תשי"ט) רבי נתנם ב' ורבי זעירא ז"ל ב' אב (תש"ד) רבי מרדכי חסיד מלובלין (תשי"ט) רבי צבי הירש ב"ר נחן הבקן אב"ד קאמארנא (תש"ט) רבי נתן מפרנקפורט דמיין ב"ר שלמה - בנין שלמה (תש"ט) רבי משה גרינוואלד ב"ר עמרם מחוסטב - עירובת העינים (תש"ט) רבי שמואל ב"ר ראפפורט אב"ד זבנא, הוריאנט ולובלין ב"ר נתן ליפשיץ אב"ד קרעמניץ ועוד (תש"ט) רבי יצחק דוב ב"ר ליבוש מולאשטוב (תש"ט) רבי פאנץ אראניאויטש מסאקאליבאק הי"ד ב"ר גדלי' אהרן (תש"ט) רבי יעקב טויב מיאבולנא ב"ר משה יוסף מנוע קאמיר ותל' המגיד מטריסק (תש"ט) רבי שמואל בונם ב"ר שמואל עזראנבלי אב"ד מטריסק (תש"ט) רבי אלעזר רונפלד מאושפעצן הי"ד ב"ר יהושע מקאמינקא, חתן הרה"ק מנאע (תש"ט) רבי חיים יוסף ב"ר ציון הלוי דינקלס ב' יוסף אמונת איתן דעת (תש"ט)

יום ד' אב - רבי יהושע ב"ר אברם יוסף גרינוואלד מרוטוב ב' חסדי יהושע (תשי"ט) רבי נתנם ב' ורבי זעירא ז"ל ב' אב (תש"ד) רבי מרדכי חסיד מלובלין (תשי"ט) רבי צבי הירש ב"ר נחן הבקן אב"ד קאמארנא (תש"ט) רבי נתן מפרנקפורט דמיין ב"ר שלמה - בנין שלמה (תש"ט) רבי משה גרינוואלד ב"ר עמרם מחוסטב - עירובת העינים (תש"ט) רבי שמואל ב"ר ראפפורט אב"ד זבנא, הוריאנט ולובלין ב"ר נתן ליפשיץ אב"ד קרעמניץ ועוד (תש"ט) רבי יצחק דוב ב"ר ליבוש מולאשטוב (תש"ט) רבי פאנץ אראניאויטש מסאקאליבאק הי"ד ב"ר גדלי' אהרן (תש"ט) רבי יעקב טויב מיאבולנא ב"ר משה יוסף מנוע קאמיר ותל' המגיד מטריסק (תש"ט) רבי שמואל בונם ב"ר שמואל עזראנבלי אב"ד מטריסק (תש"ט) רבי אלעזר רונפלד מאושפעצן הי"ד ב"ר יהושע מקאמינקא, חתן הרה"ק מנאע (תש"ט) רבי חיים יוסף ב"ר ציון הלוי דינקלס ב' יוסף אמונת איתן דעת (תש"ט)

יום ה' אב - רבי יהושע ב"ר אברם יוסף גרינוואלד מרוטוב ב' חסדי יהושע (תשי"ט) רבי נתנם ב' ורבי זעירא ז"ל ב' אב (תש"ד) רבי מרדכי חסיד מלובלין (תשי"ט) רבי צבי הירש ב"ר נחן הבקן אב"ד קאמארנא (תש"ט) רבי נתן מפרנקפורט דמיין ב"ר שלמה - בנין שלמה (תש"ט) רבי משה גרינוואלד ב"ר עמרם מחוסטב - עירובת העינים (תש"ט) רבי שמואל ב"ר ראפפורט אב"ד זבנא, הוריאנט ולובלין ב"ר נתן ליפשיץ אב"ד קרעמניץ ועוד (תש"ט) רבי יצחק דוב ב"ר ליבוש מולאשטוב (תש"ט) רבי פאנץ אראניאויטש מסאקאליבאק הי"ד ב"ר גדלי' אהרן (תש"ט) רבי יעקב טויב מיאבולנא ב"ר משה יוסף מנוע קאמיר ותל' המגיד מטריסק (תש"ט) רבי שמואל בונם ב"ר שמואל עזראנבלי אב"ד מטריסק (תש"ט) רבי אלעזר רונפלד מאושפעצן הי"ד ב"ר יהושע מקאמינקא, חתן הרה"ק מנאע (תש"ט) רבי חיים יוסף ב"ר ציון הלוי דינקלס ב' יוסף אמונת איתן דעת (תש"ט)

